

טודעך קיימנו לך:

**מאותינו במצרים. רדי ירושע מודה
ע"פ סקמיהלו סמכות מניין למשפט**

**בראש השנה בטלה עבודה
צקה גרווג ספליים**

קס ויעקב: נפקדה ארלה. נס זכלוניג. נטלה עצודה מהזופינן. צביה מדבָּר.

(ג) גולדו הָצֹות. הַ
ונגר עליון טריוויאן
(ה) ע"ז ח[י], (ג) [כלכות כב].
במאות סד, ג) חולין ק-
(ו) ק"ל בקומרון, (ז) [טוטח]

את מס' פליקון (ד': ד"ג נמדח):
הפטון (ונומת כ- 10%) מילוי
הו צי' דורות א' **אלֹא** דקאי'
בחוג וקאמר ב' בנימין;
שם מעתה מונה דבצערין גולן גולדס
הפיו דברך סטודיו קמ' סטודיו פליס
(כ' מ' ד': פ) מיל' צלצלי' סל' מיל'
כמו קול' קול' גול' גול' זום זום זום
הנושען קוק' נוק' נוק' נוק' פוק' פוק'
בד' ג' ג'

כליי עד מפי: **לקומתן** לדר
וורה מאוכתו נמצאים בנים
תיתידין ליגאל ר' יהושע אומר
עלם בנים נלווא אבות בנים
ח נולד יצחק בר' ה נפקה
בר' ה ציא יוסף מבית האסורי
וורה מאוכתו נמצאים בנים
תיזידין ליגאל תניא ר' א אמר
בראה העולם שנאמר ויאמר
הארץ דשא עשב מורייע רעד
הרים שהארץ (ט) מוציאה
לא פרות הי אומר זה תשרי
ו רבעה היה ורדיו ונשים
אדר עיללה מן הארץ ר' יהושע
שם נבראה העולם שנא' וזרזא
בב מורייע רעד עזעה ששה פרי
ארץ מליה דשאים ואילן

בר"ה בטלה נגאל בתשרי נגין נברא ור' נבון נבון מות אבותה בכ"ה שרה רחל והנני בר"ה בטלה נגאל בנטין שבתשרי מניין הדשא אליהם תדשא עץ פרי איזה דשאים אילן ואורתו הפרק צייחו שנא' אמר מניין שב הארון דשא עזיזה חדש צויר גורן צויר גורן וממלון גל ברכישים

מוספֶת חומפּות
נמצא בעמוד הבא

למועד להזון כי קהיל למועד
להזון חלק כמג זה דקיעים ציה
ברמלנו היזמו בזוזי היו לדומם הוב

וברים הצאן וגנו' ואידך נמי הא

סוד: אנו לדו צו
צדך חייל נולדו
זיו יומני בינו

וזוא איד צוילו כי יומין
את התקופות ניסן ממק לתוכה
על נצנה. נ"ז ס"ל וקריבי

שען בן לוי ד"ר יהושע ברראשית⁽²⁾ (לקומותן) נבראו לצזיןון נבראו שנא' ויכלו וכל צבאם אל תקי צבאם א� זומר מנון שבחרשי נולוּן קהקהלו אל המלך שלמה כל מה הח האיתנים בחג יrho שנולוּן ז מיי שםען דהאי אריתן הוי אידרא רבדתוב איזון מושך הרוחם אמרת ריב ה' והאיתנים עילוּן קויל דורי הנה וזה בא מדרגן בפצע על הנבעות מדרגן על בותה מוקפי על הנבעות בוכות שיע אמרת מני שביבנין נולדו וויה בשמנונים שנה וארכע את בני ישראל מארך מצרים יי' עולם⁽³⁾ (ואיריך גמי הכתיב) נגמי הכתיב בחדרש זו הוהו י. מאן דנפק ביומי ניסן וחוי כלום וברא בו בריות טובות לבנין נולדו ביטן מתו מ"ד ליליהם בן מאה ושעים שנה וום מלוא מי ושותוי למזרק מיום ליום מחדש בחדריב¹³ למועד ללה בעצרת בחמשין יומין שרשי אכתי בחמשה רור מי תני בשיטתה רוח מי א' לדדה מודל' מор יומי טמאה בצר' שעשה איניה וולדת למקטען זי לתקופות הימים⁽⁴⁾ מיעוטה נגה נפדרה שרה חול וחנה והה ויראה כתיב בהROL¹⁵ ויבור כקדוח כתיב בחנה¹⁶ כי פקר רוחה בראש השנה יצא יוסף שופר⁽⁵⁾ (בכמא) ליום חנוך

